

РЕШЕНИЕ

№ 6854

гр. София, 01.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 03.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5950** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката/ЗЕ/ и чл.148, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба на Е. А. А. от [населено място] срещу Решение №Ж-305/13.05.2020г. на КЕВР с което е прекратена образуваната преписка по жалби на Е. А. с вх.№Е-11Е-00-25 от 15.10.2019г. и 25.11.2019г. срещу [фирма], гр. П..

В жалбата се твърди че постановеното решение е незаконосъобразно постановено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон.Посочва се, че административният орган не е обсъдил в цялост представените доказателства от жалбоподателят в хода на административното производство и не се е произнесъл по същество на спора.Моли атакуваното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание и в писмени бележки по делото жалбоподателят, чрез адв.И. А. поддържа подадената жалба на основанията посочени в нея.Моли съда да отмени на оспорвания акт,като незаконосъобразен,като моли КЕВР да се задължи да се произнесе по същество на спора.Претендира разноси по делото съгласно представения списък.Депозира писмени бележки.

Ответникът по жалбата – Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/,чрез процесуалния си представител юрк.М.,оспорва така подадената жалба.Твърди, че

издаденото решение е валидно, правилно и законосъобразно и моли същото за бъде оставено в сила.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма] [населено място],редовно призована,не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство пред КЕВР е образувано по повод на постъпили жалби от Е. А. А. от [населено място], № Е-11Е-00-25 от 15.10.2019г. и 25.11.2019г. срещу [фирма], [фирма] и [фирма],гр. П.,в която е направено искане да се извърши проверка на имот с идентификатор 63152.1.680 от дружествата [фирма] и [фирма], [населено място] по отношение захранването му с ток и вода,както и да се прекъсне сградното водопроводно отклонение (СВО),преминаващо през имота на жалбоподателката за захранване на съседен имот.

По повод на постъпилите жалби е образувана преписка и е извършена проверка от КЕВР. На основание чл.143, ал.4 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, с писмо №11Е-00-25/18.10.2019г.,КЕВР е изискала от ВиК оператора да извърши проверка и да представи мотивирано становище, заедно с цялата преписка по жалбата,като със същото писмо е уведомена и жалбоподателката.В отговора на ВиК оператора №2522/28.10.2019г.(вх. № Е-11Е-00-25 от 30.10.2019г. на КЕВР),с копие до жалбоподателката е посочено,че въпросният имот с идентификатор 63152.1.680 се водоснабдява от съседен имот с титуляр по партидата за ВиК услуги Я. П..Към отговора е приложено и копие на Констативен протокол №0001170/29.08.2019г. от извършената на 29.08.2019г. проверка в имота на г-н П. (имот 1055), в който е отразено: Абоната отдава вода, която се измерва от измервателния пред (водомер) на съседа К. Д. П. ползвател на имот № 680 в Р.“.С писмо на КЕВР (изх. № № Е-11Е-00-25/27.10.2019г.)до [фирма], [населено място] е поискана допълнителна информация по отношение на собствеността на имот с идентификатор 63152.680 и как е осъществено присъединяването на имота на г-н П. към ВиК системите,както и преминава ли през имота на жалбоподателката сградно водопроводно отклонение за друг имот .В становището на дружеството с изх.№2522/13.12.2019г., е посочено:„че водоснабдяването на имот 63152.1.680 на К. Д. П. [населено място] е извършено от съседен имот с титуляр на партидата г-н Я. Г. П. ул. „ Ш. “ № 8. През имота на жалбоподателката не преминава сградното водопроводно отклонение.“Към отговора е приложена схема на присъединяването на имотите на Я. П. и К. П. към уличната водопроводна мрежа.След преглед и анализ на представените документи е бил изготвен доклад от Гл.Директор на Главна Дирекция “Водоснабдителни и канализационни услуги“ до председателя на КЕВР,входиран с вх. № В-Дк-114/08.05.2020г., в който били обсъдени установените факти и са направени изводи,че възраженията на жалбоподателката А. са неоснователни, че дружеството-ВиК [населено място] не е допуснало нарушенията визирани в жалбата и е предложено Комисията да вземе решение за прекратяване на образуваната преписка по жалбите на Е. А. в частта срещу [фирма], [населено място].Докладът бил обсъден на закрито заседание на КЕВР на

13.05.2020г.,обективирано в приложено извлечение от протокол № 99/13.05.2020г.С Решение № Ж-305/13.05.2020г., на основание чл. 147, ал.1 от Наредба №3 за лицензиране на дейностите в енергетиката,вр. с чл.22, ал.1 от ЗЕ е прекратена образуваната преписка по жалби на Е. А. с вх.№ Е-11Е-00-25 от 15.10.2019 г. и 25.11.2019г. срещу неправомерни действия на ВиК оператора.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

От представените по делото доказателства е видно,че Решение № Ж-305/13.05.2020г.на КЕВР е изпратено на жалбоподателя с писмо от 18.05.2020г.Видно от представеното известие за доставяне решението е получено лично от жалбоподателя на 04.06.2020г. Жалбата до АССГ е подадена чрез административния орган на 15.06.2020г.С оглед на изложеното съдът намира,че жалбата е подадена от надлежната страна, в законоустановения 14-дневен срок, с оглед на горното, съдът намира същата за допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

По валидността на акта:

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл.10 ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл.22, ал.1, т.1 и т.2 от ЗЕ и чл. 142, ал.1, т.1 и чл.147 от Наредба № 3/21.03.2013г.Същото е постановено в предвидената форма, като при провеждане на административното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съдът намира, че при издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон.

В съответствие с [чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката \(ЗЕ\)](#) КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по [Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги](#). Съгласно чл.147, ал.1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката.Съгласно [чл. 22, ал. 7 от ЗЕ](#) редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно [Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на](#)

[дейностите в енергетиката](#) (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.) Глава девета.

В конкретният случай от административният орган е спазена процедурата по чл.142-147 от [Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката](#). КЕВР е събрала всички относими по случая факти и обстоятелства. Изготвен е доклад до председателя на КЕВР който е обсъден на закрито заседание на комисията като решението е постановено в срока по чл.146, ал.1 от Наредбата. Решението отговаря на изискванията на чл.59, ал.2, т.4 от АПК за посочване на фактическите и правни основания за издаването. Решението е мотивирано като съдържа подробни мотиви по които е прието, че компетентността на КЕВР за разглеждане на жалби по ЗЕ и ЗРВКУ е по отношение на регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационните услуги.

Съдът намира, че при постановяване на оспорваното решение от административният орган не е било допуснато противоречие и приложимия материален закон и неговата цел.

Предмет на спора в настоящото производство се свежда до искането на жалбоподателя, свързано с искане да бъдат предприети действия от страна на ВиК оператора за прекъсване на водопроводно отклонение за захранване с вода на съседен имот.

Правото на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужди имоти е уредено в Закона за устройство на територията, като по отношение на изискванията за изграждане на водопроводи и съоръжения, необходими за водопрекарване във връзка с водоснабдяването на съседни имоти в Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (Наредба № 4/2004 г.). Съгласно чл. 45 от Наредба № 4/2004 г. споровете между операторите и потребителите се решават по съдебен ред, а в § 6 от Преходните и заключителни разпоредби на наредбата изрично е посочено, че указания по прилагане на наредбата дава министърът на регионалното развитие и благоустройството. Следователно спор между жалбоподателя и ВиК оператора във връзка с прилагането на наредбата остава извън приложното поле на ЗРВКУ и съответно – извън контролните правомощия на КЕВР. Съобразно чл. 6, т. 1 и т. 2 от ЗРВКУ Комисията регулира качеството на ВиК услугите и цените на ВиК услугите. В чл. 9, ал. 1 от ЗРВКУ е посочено, че комисията измерва и оценява качеството на предоставяните ВиК услуги чрез показатели за качество. В ал. 2 на същия член са изброени основните показатели за качество на ВиК услугите (1. ниво на покритие с водоснабдителни услуги; 2. качество на питейната вода; 3. непрекъснатост на водоснабдяването (непрекъснатост на водоподаването и времетраене на прекъсванията) 4. общи загуби на вода във водоснабдителните системи и срокове за тяхното намаляване; 5. аварии на водоснабдителната система; 6. налягане във водоснабдителната система; 7. ниво на покритие с канализационни услуги; 8. качество на суровите отпадъчни води и на пречистените отпадъчни води; 9. аварии на канализационната система; 10. наводнения в имоти на трети лица, причинени от канализацията; 11. експлоатационни показатели за ефективност; 12. финансови

показатели за ефективност; 13. срок за отговор на писмени жалби на потребителите; 14. срок за присъединяване на нови потребители. Съдът споделя довода на решаващия орган, затова че условие за разглеждане от КЕВР на такава жалба е предметът ѝ да е в съответствие с компетентността на комисията по ЗЕ и ЗРВКУ, като КЕВР не може да излезе извън тази компетентност и да разглежда жалби извън предмета на ЗРВКУ или по актове, чието изпълнение е възложено на други органи. ЗРВКУ не предоставя правомощие на КЕВР да се произнася по спорове касаещи изградени мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура. Настоящият състав следва да отбележи, че в [чл. 193 ЗУТ](#) е предвидено, че правото на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужди имоти се учредява с писмен договор между собствениците на ПИ с нотариална заверка на подписите. Специалният закон, който урежда собствеността и управлението на водите като общонационален неделим природен ресурс и собствеността на водностопанските системи и съоръжения е [Законът за водите](#). В него е дадена легална дефиниция на поземлените сервитути, свързани с водните обекти. Съгласно [чл. 207 от ЗИСС](#) (отм.) поземленият сервитут се състои в задължението което е наложено върху един недвижим имот за служене и полза на друг недвижим имот, който принадлежи на друг собственик, т. е. по своята същност сервитутите са ограничени вещни права върху определени недвижими имоти. Правото за водоползване е сервитутно право уредено в [чл. 112 ЗВ](#). Текстът задължава собственик на имот да даде право на водопрекарване през имота на всички, които имат постоянна или временна нужда от това, т. е. водопрекарването се обуславя от нуждата на собственика на господстващия имот и се изразява във възможността за прокарване на повърхностна водопреносна система или изграждане на водопровод и други съоръжения на водопрекарване в имот, собственост на друго лице. Разпоредбата на [чл. 103 от ЗВ](#) определя, че служещ имот е този през който се осъществява водопрекарването и за собственика именно на служещия имот е задължението да търпи упражняването на сервитутното право на водопрекарване. Сервитутното право принадлежи на собственика на господстващия имот, то обаче следва да бъде учредено ако такова не е било учредено жалбоподателката има възможност по съответния исков ред да защити правата си пред съответния съд. Настоящият състав следва да посочи че КЕВР също така не би могла да извърши контрол по отношение на обстоятелството правилно ли са изградени съоръжения като твърди жалбоподателката, в случай че такива са изградени, и съответно спазени ли са законовите изискванията за тяхното изграждане, вкл. строителните норми, търпими ли са тези строежи и т.н. по тези въпроси КЕВР не разполага с контролни правомощия. По изложените съображения настоящият съдът приема, че обжалваното Решение № Ж-305/13.05.2020г. на КЕВР, с което е прекратена образуваната преписка по жалби на лицето с № Е-11Е-00-25 от 15.10.2019 г. и 25.11.2019г. срещу [фирма], [населено място] е законосъобразно, поради което жалбата на Е. А., чрез пълномощника си И. А. следва да бъде отхвърлена.

При този изход на процеса и с оглед направено искане от ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение по делото в съответствие с [чл. 143, ал. 4 от АПК](#), следва такова да му бъде присъдено в размер на 200,00 лв. на основание чл. 78 ал. 8 ГПК вр. чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 34 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. А. А. срещу Решение № Ж-305/13.05.2020г. на КЕВР, с което е прекратена образуваната преписка по жалби на лицето с №Е-11Е-00-25 от 15.10.2019г. и 25.11.2019г. срещу [фирма] [населено място].

ОСЪЖДА на Е. А. А. [ЕГН] да заплати по сметката на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, сумата в размер на 200.00/двеста лева/лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: